

udgiftsbehov pr. indbygger, yder et årligt tilskud til de amtskommuner, hvis udgiftsbehov er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger.

§ 15. En amtskommunes udgiftsbehov pr. indbygger beregnes som amtskommunens samlede udgiftsbehov efter § 16 divideret med amtskommunens indbyggertal. En amtskommunes tilskud eller tilsvarende efter § 16 beregnes ved at gange forskellen mellem amtskommunens udgiftsbehov pr. indbygger og det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger for amtskommunerne i hele landet med amtskommunens indbyggertal og et udligningsniveau på 0,80.

§ 16. En amtskommunes samlede udgiftsbehov opgøres som summen af

- 1) amtskommunens aldersbestemte udgiftsbehov og
- 2) det socialt betingede udgiftsbehov.

Stk. 2. Af de samlede amtskommunale nettodrifts- og anlægsudgifter henregnes 80 pct. til kommunernes aldersbestemte udgiftsbehov efter stk. 1, nr. 1, og 20 pct. til det socialt betingede udgiftsbehov efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Amtskommunens aldersbestemte udgiftsbehov beregnes ud fra amtskommunens indbyggertal i nærmere fastsatte aldersgrupper og den gennemsnitlige fordeling af de amtskommunale udgifter på de enkelte alderstrin.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter afgrænsningen af de aldersgrupper, der indgår ved beregningen af det aldersbestemte udgiftsbehov. Indenrigsministeren fastsætter ligeledes, hvorledes de enkelte aldersgrupper vægtes ud fra den landsgennemsnitlige fordeling af udgifterne.

Stk. 5. Det socialt betingede udgiftsbehov pr. indbygger efter stk. 1, nr. 2, opgøres som et landsgennemsnitligt beløb pr. indbygger ganget med et beregnet socialt indeks for den enkelte amtskommune efter stk. 6. Det gennemsnitlige beløb pr. indbygger for amtskommunerne beregnes ud fra udgiftsandelen efter stk. 2 divideret med indbyggertallet i hele landet.

Stk. 6. En amtskommunes sociale indeks efter stk. 5 bestemmes som forholdet mellem henholdsvis summen af amtskommunens vægtede andele af følgende kriterier i hele landet og amtskommunens andel af indbyggertallet i hele landet:

- 1) Antallet af børn af enlige forsørgere med en andel på 50 pct.
- 2) Antallet af enlige i aldersgruppen 65 år og derover med en andel på 50 pct.«

9. I § 17, stk. 2, nr. 1, ændres »kildeskattelovens § 64, stk. 4,« til: »§ 16 i lov om kommunal indkomstskat, jf. § 10 i lov om amtskommunal indkomstskat,«.

10. § 18 affattes således:

»§ 18. Indenrigsministeren yder et årligt tilskud til kommuner, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er mindre end 90 pct. af landsgennemsnittet.

Stk. 2. Tilskuddet efter stk. 1 beregnes som 0,40 ganget med det i landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag anvendte beskatningsniveau efter § 3, stk. 2, og forskellen mellem den enkelte kommunes beskatningsgrundlag pr. indbygger og 90 pct. af landsgennemsnittet. Det samlede tilskud fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.«

11. § 19 affattes således:

»§ 19. Indenrigsministeren yder et årligt tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner og amtskommuner. Tilskudsrammen udgør 123 mio. kr. for kommuner og 50 mio. kr. for amtskommuner. Tilskuddet reguleres fra og med 1997 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For året 1997 forhøjes tilskuddet med en procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fra tilskudsåret 1996 yde et særligt tilskud til kommuner og amtskommuner, hvis samlede byrdefordelmæssige tab i forbindelse med lov nr. 467 af 30. juni 1993 om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov nr. 423 af 1. juni 1994 om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og de ændringer, der i 1995 er gennemført i tilskuds- og udligningssystemet med virkning fra og med 1996 og i refusionssats for boligsikring, beregnes at overstige 0,2 pct. af deres beskatningsgrundlag. Den enkelte kommunes og amtskommunes samlede byrdefordelmæssige tab opgøres som summen af